

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Φέρων ὁδ' αὐτός ἐσιν οἷς φίλων χάριν
τέρψιν θ' ἑαυτῷ ξυντέθεικε καὶ τάδε,
ἃ ποικίλ' ἐσι, κἀπίμιχτ' εἶρητ' ἔπη·
ἐν οἷς πρὸ πάντων, ὡς δέδοκται τοῖς πάλαι,
χῶς εἰκός ἐσι παντί πε κακωμένω,

Α. Ὑμνοῖς γεραίρει δεσπότην ἱκτηρίοις
τὸν παντάνακτα, πανσθενῆ θεόν, μόνον
εὐεργέτην, σωτῆρα, κἀγαθῶν δότην.

Β. Ψαλμὸν παραφράζει τε πρὸς τοῖς τετράκις
10 δέκ' ὄντα πρῶτον, τὸν παρισῶντ' ἐλπίδα
τὴν πρὸς θεόν, πείσιν τε κἀγάπην σάφα,
δακνὺς τὰ τρισσὰ ταῦθ' ὅσον σθένει μέγα.

Γ. Πρὸς τοῖς δ' ἀνυμνεῖ Μητέρ' ἀγνήν καὶ Λόγον
τὸν σωμάτων λύοντα καὶ ψυχῶν νόσους.

Δ. Φίλον παραψύχων τε τῆς δυσπραξίας
λόγους προνοίας τῶδ' ἐπισέλλων γράφει.

Ε. Ἐπειτα δ' ἀνδρῶν εὐκλεῶν ἄδει κλέη
διεξιῶν τῶνδ' εὐκλεεῖς πράξεις ὅλως·
οἷς κἀλλα προσέθησι κἀπιμιχέ λέγει
20 εἰδυλίοισιν, εἴτ' ἐπιγραμματίοις.